



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 296/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., B., zastúpenej advokátom Mgr. T. K., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 43/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2008 doručená sťažnosť J. R., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. T. K., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 43/2006.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

«Sťažovateľ podal 28. 04. 2006 (súdu doručený dňa 11. 5. 06) návrh na začatie konania označený ako „návrh na vydanie platobného rozkazu“.

Vo veci bol realizovaný iba jeden procesný úkon a to výzva na zaplatenie súdneho poplatku zo dňa 25. 4. 2008.

Po podaní návrhu súd nevyzýval sťažovateľa na opravu návrhu resp. poskytnutie inej súčinnosti.

Sťažovateľ podal pre nečinnosť zo strany súdu, v zmysle ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z., dňa 25. apríla 2008 sťažnosť na postup sudcu okresného súdu.

Súd nevybavil sťažnosť podanú proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov spôsobom, ktorý predpokladá zákona 757/2004 Z. z.

Sťažovateľ podal dňa 20. 12. 2006 žiadosť o pokračovanie v konaní...

Navodením právnej neistoty zo strany súdu, nekonaním súdu vo veci, kde je potrebná rýchla a účinná ochrana práv účastníka konania a zapríčineným porušením ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bol sťažovateľ vystavený nezáujmu príslušných orgánov verejnej moci smerujúcej k ochrane jeho práv... zastávame názor, že sú dané dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10.000,- Sk...

Na základe vyššie uvedeného zastávame stanovisko, že postupom súdu v konaní pod sp. zn. 10 C/43/2006 došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľ zakotveného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil:

„Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 10 C 43/06 porušil základné právo J. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava I, aby vo veci sp. zn. 10 C 43/06 konal.

Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň sťažovateľovi priznáva 10.000,- Sk

ako primerané finančné zadosťučinenie, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov a trovy právneho zastúpenia vo výške 7.938,50 Sk, spočívajúce v zmysle ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v dvoch úkonoch právnej služby po 3.176,- Sk zvýšenej o sadzbu DPH vo výške 1.206,50 Sk a dvoch režijných paušáloch po 190,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť v rovnakej lehote k rukám právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri skúmaní opodstatnenosti sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prihliada ústavný súd na doterajšiu dĺžku konania a na to, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú môže okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré možno kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle uvedeného článku ústavy (napr. I. ÚS 57/01, II. ÚS 199/02, IV. ÚS 296/04).

Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojmom autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovenú lehotu na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu.

Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, avšak ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci.

Vychádzajúc z uvedeného, z predloženej sťažnosti a z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 3608/08 z 13. augusta 2008 ústavný súd zistil tento stav veci:

Dňa 11. mája 2006 sťažovateľka doručila okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu.

Dňa 25. apríla 2008 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý bol zaplatený 13. mája 2008.

Predsedníčka okresného súdu pripustila vznik priet'ahov, avšak podotkla, že povinnosťou sťažovateľky bolo v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona Slovenskej národnej

rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov uhradiť súdny poplatok pri podaní návrhu.

Ústavný súd hodnotí činnosť okresného súdu ako ojedinelú nečinnosť, ktorá svojim rozsahom nemusí zakladať porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vychádza pritom z celkovej dĺžky konania, ako aj zo zohľadnenia účasti sťažovateľky na vzniknutom prieskume.

Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu môže spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú, bolo bezpredmetné rozhodovať o jej ďalších návrhoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008